

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ

АМАНЕТИ

chitanka.info

1

*Не е безгрешен бог дори:
светът не той ли сътвори?*

2

*Шест деня сила божия сломиха —
а хиледите не я подновиха.*

3

*По пътя на сърцето през живота —
най-лесно се излязва на Голгота.*

4

*Кръста святост никому не дава —
мъченика кръста осветява.*

5

*Земята е била от памтивека
едничкият приятел на човека.*

6

*Света гора — все грешни чернокапи,
Света гора — където чер пот капи.*

7

*Не сиромас е който тъй изглежда,
а онзи, който живей без надежда.*

8

*Който има твърда воля, твърдо на нозе
стои;
който е живота видял, от смъртта не
се бои.*

9

*Памет силна — воля твърде слаба.
Много знае — малко както трябва!*

10

*Пречка е на себе си глупеца,
пречка е на другите мъдреца.*

11

*Мъдростта и глупостта —
два сиамски братя на света.*

12

Намери щеш во всяко село

гроб Христов —
тамо дето е предела
между стар живот и нов.

13

Правдата баща е на порока,
а лъжата майка на пророка:
истини еднички проумени
от ония, що са в тях родени.

14

Мъдрий полека издиря
правият истински път:
бързо по него вървят
глупавите — отподиря!

15

Тоз, който се оплаква —
от други помощ той очаква:
за пропаст си подлага
тоз, който му помага.

16

За да изкажеш истина, не стига
да си разтвориш сал устата:
през тях тя няма да изскочи —
ако я нямаш во душата.

Тоз, който има нещо да говори,
той по-напред се учи да мълчи:
така в нощта и слънцето лучи
събира да изгрее на простори.

Дървото ветри не огъват,
само се то огъва —
на кръст човека не разпъват,
човек се сам разпъва.

Сълзите са най-скъп божествен дар;
сълза за себе кой не е пролял,
за другите не ще пролее, — той
на тоя свят е звяр роден.

Дето има двама —
опит не е нов —
има ще измама,
че има любов.

Таз съща буря дъбове вековни
що кърти и поваля в прах, —

по целини и угари световни
разсява семена плодовни:
но никой ги не вижда тях.

22

Смъртта руши, унищожжава,
смъртта пред нищо се не спира,
че в нейна е ръка живота;
но на света най-дивно що е,
преди смъртта да го досегне —
унищожжава го живота.

23

Тоз, който знае на света,
че има сал добро и зло —
и в тез къпони хубостта
окача на тегло:
со своя вкус и разум груби,
той само времето си губи!

24

Не малко нещо аз пролях.
Нима това ви се зловиди?
От пълна чаша аз пиях —
та мене ли ще се посвиди!
На тоя свят така то бива —
обилието се пролива.

25

*Борец в тъмата зарад светлина,
— лучите нейни другите огряха!*

*Той своя подвиг не съзна,
— о, доста е, че други го съзнаха.*

26

*Тъй! С мен е мойта воля,
с теб своята да бъде, —
и нека волята живот осъди!
И както е било отколя —
владелец или раб под бремене!
Но не владетел и раб в също време.*

27

*Бъди Мойсей — проклинай и люби!
За воен зов тръбата смел тръби,
и с тежката на волята секира
ти волите на другите строи!
Комуто бог душата възвиши,
не криволи, ни пътища избира:
път всякой е за него път желан,
че води все към Ханаан!*

28

*„Свещта гори, но не гори да пари —
гори да свети тя:
това е любовта!“
Тъй чух да казва чужденеца стари.*

*Да, верни са те, истините стари...
Но, казва разум нов:
тежко на таз любов,
която само свети, а не пари!*

29

*Носителя на своя правда носи
и правдата на другите в сърце;
не словото, а ясното лице
е отговор на тъмните въпроси;*

*понеже знай на себе си цената,
не се гневи и други не гневи;
на своята воля най-напред надви,
и с туй надви на другите душата.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.